

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/591/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1205218147
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Janka Richterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1205218147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Richterovej a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Milana Chalupku v spore žalobcu: ANITRAM EXPOS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Podunajská č. 25, IČO: 31 402 089, zastúpeného: JUDr. Miroslavom Pekárom, advokátom so sídlom v Bratislave, Krížna č. 52, proti žalovaným: 1/ Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s., so sídlom v Bratislave, Drieňová č. 24, IČO: 35 914 921, zastúpenému: Advokátska kancelária Relevans s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie č. 8A, 2/ Železničná spoločnosť Slovensko, a.s. so sídlom v Bratislave, Rožňavská 1, IČO: 35 914 939 a 3/ Slovenská republika, za ktorú koná Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom v Bratislave, Dunajská č. 68, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 4. júla 2013, č.k. 50C/14/05-703 v spojení s opravným uznesením zo dňa 4. novembra 2015 č.k. 50C/14/05-744, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným 1/, 2/, a 3/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Žalobca sa proti žalovaným domáhal náhrady škody (ušlého zisku) vo výške 3. 252. 780 Sk s prísl. spoločne a nerozdielne z dôvodu vylúčenie žalobcu z verejnej súťaže, vyhlásenej právny predchodcom žalovaných 1/ a 2/ (ŽSR) na dodanie plastových plomb (v objeme cca 5 mil. ks). Voči žalovaným 1/ a 2/ uplatňoval náhradu škody podľa § 420 OZ, voči žalovanému 3/ podľa zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom z dôvodu, že rozhodnutia žalovaného 3/, ktorými zamietol jeho námietky proti vylúčeniu z verejnej súťaže predchodcom žalovaných 1/ a 2/ boli ako nezákonné opakovane zrušené správnym súdom. S ohľadom na počet uchádzačov verejnej súťaže (3), vylúčenie jedného uchádzača, ktorý nepodal námietky a na najvýhodnejšiu ponuku žalobcu tvrdil, že rámcová zmluva by bola uzavretá s ním, a pokiaľ k tomu nedošlo, ako škodu uplatňoval ušlý zisk (rozdiel medzi nákupnou cenou od českého dodávateľa a ponúkanou cenou v súťaži).

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ ako právni nástupcovia vyhlasovateľa verejnej súťaže za tvrdenú škodu žalobcu nezodpovedajú. Obstarávateľ totiž nevylúčil žalobcu z verejnej súťaže s definitívnou platnosťou; k jeho vylúčeniu došlo až konaním žalovaného 3/ (zamietnutím námietok žalobcu), preto medzi konaním obstarávateľa a vylúčením žalobcu zo súťaže nie je priama príčinná súvislosť ako jeden z troch predpokladov zodpovednosti za škodu.

3. I vo vzťahu k žalovanému 3/ nezistil danosť predpokladov pre zodpovednosť štátu za tvrdenú škodu. Rozhodnutia žalovaného 3/ o zamietnutí námietok žalobcu proti vylúčeniu z verejnej súťaže boli síce ako nezákonné zrušené správnymi súdmi, vrátenie žalobcu späť do procesu verejného obstarávania by však podľa súdu automaticky nevedlo k uzavretiu zmluvy so žalobcom. V ďalšom štádiu verejného

obstarávania by bolo potrebné preskúmať, či najnižšia ponuková cena žalobcu nevykazuje znaky neobvyklej nízkej ceny. Tvrdený ušlý zisk považoval preto len za hypotetický, bez priamej príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami žalovaného 3/. Dospel tiež k záveru, že ak by žalobca včas podal námietky proti podmienkam verejnej súťaže alebo by správny súd požiadal o odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného 3/, mohol zabrániť vzniku tvrdenej škody (ušlému zisku).

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nepreskúmateľný pre absenciu úvah, ktoré viedli súd k záveru o neexistencii príčinnej súvislosti medzi konaním predchodcu žalovaných 1/ a 2/ ako aj žalovaného 3/ pri jeho vylúčení z verejnej súťaže so vzniknutou škodou. Zastával názor, že bolo nesporne zistené, že k jeho vylúčeniu zo súťaže došlo neoprávnene, a pokiaľ by k nemu nedošlo, zmluva by bola uzatvorená práve s ním. Z troch uchádzačov spĺňal jediné kritérium najvýhodnejšej ceny práve on. Poukázal na obdobný spor, v ktorom vylúčený uchádzač bol v konaní o náhradu škody úspešný (vec vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 2Co/ 622/2014), ako aj na rozhodnutie Európskeho súdu prvej inštancie č.T-160/03. Podľa záverov tohto súdu síce podnikateľské subjekty musia znášať hospodárske riziko a možnosť uchádzať sa o verejnú zmluvu nezahŕňa istotu jej uzavretia, v dôsledku čoho v prípade odstúpenia od verejného obstarávania alebo jeho zrušenia nemajú uchádzači nárok na žiadnu náhradu škody v zmysle článku 24 všeobecnej úpravy verejného obstarávania a uzatvárania zmlúv financovaných z fondov PHARE a TACIS, avšak to neplatí, keď porušenie práva spoločenstva pri vedení postupu verejného obstarávania ovplyvnilo šance jedného uchádzača na uzavretie zmluvy (rozsudku Embassy Limousines & Services). Zastával preto názor, že nárok uchádzača na náhradu škody je daný v prípade porušenia zákonnosti verejného obstarávania. V predmetnej súťaži došlo k porušeniu pravidiel nediskriminácie a rovnakého zaobchádzania, ako to uviedli správne súdy. Poukázal tiež na skutočnosť, že v čase podania žaloby neexistovala judikatúra v obdobných sporoch. Pre absenciu právnej úpravy zastával názor, že prichádza do úvahy solidárna zodpovednosť vyhlasovateľa súťaže podľa Občianskeho zákonníka (§ 420) i Úradu pre verejné obstarávanie podľa zák. č. 58/69 Zb.

3. Žalovaný 1/ navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že by sa stal istým víťazom verejnej súťaže. Komisia obstarávateľa je totiž povinná v ďalšom štádiu procesu obstarávania požiadať uchádzača o vysvetlenie návrhu neobvykle nízkej ceny, s následkom vylúčenia uchádzača s takouto ponukou. Opätovne argumentoval, že konanie jeho predchodcu nemohlo viesť k vzniku tvrdenej škody pre absenciu priameho príčinného vzťahu medzi jeho konaním a nezákonným rozhodnutím žalovaného 3/.

4. Žalovaný 2/ navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5. Rovnako za vecne správny považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie i žalovaný 3/. Uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutí správnych súdov vyplýva, že podmienky verejnej súťaže boli nastavené diskriminačne pre požiadavku skúšobného obdobia používania plastových plomb u vyhlasovateľa súťaže, v dôsledku čoho už pred vyhlásením súťaže vyhlasovateľ de facto určoval okruh uchádzačov o verejnú súťaž. Poukázal na štádiá verejnej súťaže, ktoré predstavujú relatívne samostatné celky. Uzavretie skoršieho štádia je predpokladom pre nastúpenie ďalšieho štádia, preto podľa neho nepodanie námietok voči skutočnostiam, ktoré sú predmetom posudzovania skoršieho štádia (vzhľadom na ich preklúzivný charakter) vylučuje ich posudzovanie v štádiu nasledujúcom, t. j. v konaní o námietkach proti vylúčeniu uchádzača (druhé štádium) posudzovať samotné podmienky súťaže (prvé štádium), ktoré žalobca nenamietal. Preto mu správny súd pri zrušení rozhodnutia o zamietnutí námietok žalobcu neurčil povinnosť vrátiť žalobcu do verejnej súťaže (s nastavenými diskriminačnými podmienkami). Správny súd poukázal na možnosť úradu kontrolovať podmienky súťaže v ktoromkoľvek štádiu konania (až do uzavretia zmluvy), teda i v konaní o námietkach proti vylúčeniu uchádzača zo súťaže, avšak nie s následkom opätovného zaradenia žalobcu do súťaže, ale s následkom zrušenia súťaže pre jej diskriminačné podmienky. V takom prípade by však žalobcovi z titulu neúčasti v zrušenej súťaži a z dôvodu neuzavretia zmluvy (k tomuto štádiu obstarávania by nedošlo) nemohol vzniknúť žiaden ušlý zisk. Rozhodnutie žalovaného 3/ o námietkach žalobcu proti vylúčeniu v súlade so zákonom by preto bolo rozhodnutie o zrušení súťaže, a nie o opätovnom zaradení žalobcu do súťaže s diskriminačnými podmienkami. Podľa neho v druhom štádiu verejného obstarávania neprichádzalo zrušenie diskriminačnej podmienky skúšobného overovania predmetu obstarávania do úvahy, inak by sa totiž mohol zásadným spôsobom meniť okruh uchádzačov o verejnú súťaž, čo v tomto štádiu už nebolo možné. Poukázal tiež na skutočnosť, že verejná súťaž bola napokon tretím rozhodnutím žalovaného 3/ zrušená, proti ktorému rozhodnutiu žalobca nepodal správnu žalobu. Zdôraznil, že žalobca diskriminačnú podmienku verejnej súťaže podľa § 86 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní nenamietal, skúšobné overovanie absolvoval, namietal výlučne skutočnosť, že mu vyhlasovateľom

súťaže nebolo včas vystavené potvrdenie o jeho absolvovaní. Práve v konaní o takejto námietke (proti podmienkam súťaže) žalovaný 3/ mohol nariadiť zrušenie diskriminačnej podmienky; v ostatných štádiách verejného obstarávania mohol z dôvodu jej existencie verejnú súťaž len zrušiť. Poukázal tiež na judikatúru správnych súdov, podľa ktorej ak nevyužil vylúčený záujemca možnosť podať žiadosť o nápravu proti podmienkam v súťažných podkladoch, nemohol súd preskúmať samotné podmienky súťaže v konaní proti rozhodnutiu o vylúčení záujemcu z verejného obstarávania (napr. rozsudok NS SR zo dňa 8.2.2001 sp. zn. 3Sžf/ 47/2010). Odkaz odvolateľa na rozsudok Súdu prvej inštancie sp. zn. T-160/03 považoval za nekorektný, keďže predmetom posudzovania bola len problematika nároku uchádzača na náhradu nákladov a výdavkov spojených s účasťou v procese verejného obstarávania, nie ušlý zisk uchádzača pre neuzavretie zmluvy. V bodoch 112-114 odôvodnenia ale súd uvádza, že ušlý zisk predpokladá právo na uzavretie zmluvy. Žalobca však podľa súdu nemohol očakávať uzavretie zmluvy, jednak pre zrušenie súťaže, jednak pre nevyhnutnosť skúmania primeranosti cenovej ponuky, ktorá bola o 50% nižšia než u ostatných uchádzačov. Poukázal tiež na postup žalobcu, ktorý pokiaľ mu hrozila závažná ujma v podobe ušlého zisku, mal požiadať správny súd o odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného 3/, čo však neurobil.

6. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 470 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že nie je opodstatnené.

7. V našich podmienkach je fenomén verejného obstarávania relatívne novým javom. Stručne povedané jeho cieľom je, aby verejné zmluvy (zmluvy uzatvárané na jednej strane štátom, územnou samosprávou a osobami, napojenými alebo financovanými z verejných rozpočtov) boli uzatvárané pri zachovaní požiadavky efektívneho nakladania s verejnými prostriedkami, v súlade s princípom zákazu diskriminácie. V súčasnosti platná koncepcia, podľa ktorej do procesu verejného obstarávania zasahuje štát prostredníctvom žalovaného 3/, bola prijatá až zák. č. 263/1999 Z. z. o verejnom obstarávaní, ktorým bol v relatívne v krátkom čase do podania žaloby zriadený žalovaný 3/ a bol ustálený proces kontroly verejného obstarávania. Verejné obstarávanie je teda charakterizované verejnoprávnym prvkom (s ohľadom na napojenie obstarávateľov na verejný rozpočet i ingerenciu štátu), ako i súkromnoprávnym prvkom, keď jeho výsledkom je uzavretie zmluvy ako tradičného inštitútu súkromného práva.

8. Podľa právneho stavu v čase vyhlásenia verejnej súťaže (zákon o verejnom obstarávaní č. 263/99 Z.z.) obstarávateľ mohol niektorou z metód podľa § 12 vyhlásiť verejné obstarávanie so zadanými podmienkami. Podľa ustanovenia § 86 ods. 1 zákon počítal s možnosťou podať písomné námietky jednak 1/ proti podmienkam v súťažných podkladoch, 2/ proti vylúčeniu uchádzača alebo záujemcu, 3/ proti určeniu poradia vyhodnotených ponúk alebo 4/ proti podmienkam uvedených v oznámení alebo vo výzve. V námietkach uchádzač odôvodní a uvedie, v čom vidí diskrimináciu v podmienkach v súťažných podkladoch alebo v nezákonnosti rozhodnutia obstarávateľa o vylúčení alebo o nesprávnosti určenia poradia vyhodnotených ponúk. Podľa odseku 4 tohto ustanovenia námietky možno podať do 7 dní od prevzatia súťažných podkladov, do 10 dní od prevzatia oznámenia o vylúčení, do 7 dní od prevzatia oznámenia o výsledku súťaže, ak smerujú proti určeniu poradia vyhodnotených ponúk alebo do 10 dní od zverejnenia oznámenia o vyhlásení metódy verejného obstarávania . Právo podať námietky zaniká, ak sa v stanovenej lehote neuplatnilo. Obstarávateľ nemôže do rozhodnutia úradu o námietkach vyhlásiť výsledok verejného obstarávania. Proti rozhodnutiu na úradu nebol prípustný opravný prostriedok, jeho rozhodnutie bolo však preskúmateľné súdom (§ 86 ods. 14 a 15).

9. V prejednávanej spore právny predchodca žalovaných 1/ a 2/ ako obstarávateľ vyhlásil verejnú súťaž, výsledkom ktorej malo byť uzavretie rámcovej zmluvy na dodávku plastových plomb. Jednou z podmienok v súťažných podkladoch bolo skúšobné overovanie plomb u obstarávateľa, resp. ním určenej osoby. Žalobca sa uchádzal o účasť vo verejnej súťaži, námietky proti podmienkam v súťažných podkladoch nepodal, keďže skúšobné overovanie plastových plomb absolvoval. K jeho vylúčeniu z verejnej súťaže došlo len z dôvodu, že napriek absolvovaniu skúšobného overovania zamestnancom obstarávateľa mu nebolo do predloženia ponúk vystavené potvrdenie. Po vylúčení zo súťaže podal námietky, ktoré žalovaný 3/ zamietol (rozhodnutie zo dňa 11.8.2003).

10. V konaní o správnej žalobe žalobcu Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 28.9.2004 sp. zn. 4Sž 129/03 rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že žalovaný 3/ vykonáva dohľad nad verejným obstarávaním i v rámci konania o námietkach (§ 86 ods. 11 zákona), teda podľa § 87 ods. 1/ a 2/ mal venovať pozornosť tomu, či určenie podmienky predloženia vlastného vyjadrenia pred oficiálnym vyhlásením súťaže nie je efektívnym prostriedkom diskriminácie možných uchádzačov. Za diskriminačné principiálne možno považovať podľa záverov súdu podmienky, ktoré obstarávateľ pripravil pred vyhlásením súťaže, ak v základe ovplyvňujú súťaž.

11. Následne žalovaný 3/ v poradí druhým rozhodnutím zamietol námietky žalobcu a v konaní pred správnym súdom bolo jeho rozhodnutie opätovne zrušené v zhode s rozhodnutím NS SR (rozsudok

Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.2.2011 sp. zn. 2S /161/09). V poradí tretím rozhodnutím žalovaný 3/ verejnú súťaž zrušil, voči ktorému žalobca nepodal správnu žalobu. Ešte pred prvým rozhodnutím správneho súdu obstarávateľ uzatvoril rámcovú zmluvu s tretím (zostávajúcim) uchádzačom vo verejnej súťaži. Žalobca pri podaní správnej žaloby o odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného 3/ nepožiadaval.

12. Odvolací súd sa s ohľadom na charakter a priebeh procesu verejného obstarávania stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na strane žalovaných 1/ a 2/ ako právnych nástupcov obstarávateľa súťaže absentuje zodpovednosť za žalobcom tvrdenú škodu. Predchodca žalovaných 1/ a 2/ síce žalobcu z verejnej súťaže vylúčil, toto jeho rozhodnutie však s ohľadom na mechanizmus verejného obstarávania nebolo konečné; pre podanie námietok žalobcom nezáviselo od neho, ale od žalovaného 3/, či sa žalobca bude alebo nebude môcť zúčastniť verejnej súťaže.

13. Odvolací súd sa rovnako stotožňuje s dostatočne odôvodnenými závermi súdu prvej inštancie o absencii priamej príčinnej súvislosti (kauzálneho nexu) medzi správnymi súdmi zrušenými rozhodnutiami žalovaného 3/ a tvrdeným ušlým ziskom ako jedného z predpokladov pre zodpovednosť štátu za škodu z dôvodu nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej správy.

14. Predovšetkým treba uviesť, že samotný žalobca pri podaní námietok proti vylúčeniu diskriminačnú podmienku súťaže nenamietal, v námietkach poukazoval len na skutočnosť, že skúšobné overovanie splnil ale podmienky súťaže porušil sám obstarávateľ, keď mu potvrdenie nevystavil. Najvyšší súd SR v zrušujúcom rozhodnutí poukázal na dohľad žalovaného 3/ a posudzovanie verejnej súťaže i postupu obstarávateľa až do uzatvorenia zmluvy, v rámci ktorého mohol aj bez ohľadu na obsah námietok uchádzača skúmať i podmienky súťaže.

15. V tejto súvislosti treba uviesť, že závery správneho súdu celkom nekorešponujú neskoršej judikatúre súdov, z ktorej vychádza i žalovaný 3/ (napr. NS SR sp. zn. 3 SŽ/47/2010, KS v Bratislave, 1S /242/08). V čase namietanej verejnej súťaže bola právna úprava s ingerenciou štátu do tohto procesu za účasti žalovaného 3/ relatívne nová a relatívne nová bola i judikatúra súdov. Podľa neskoršej judikatúry (i keď vo vzťahu k novému zákonu č. 25/ 06 Z. z.) jednotlivé štádiá verejného obstarávania sú relatívne samostatné uzavreté celky, v dôsledku čoho v konaní o vylúčení uchádzača z procesu obstarávania nie je možné skúmať podmienky samotnej verejnej súťaže (pri iných podmienkach v súťažných podkladoch by boli iní uchádzači s inými ponukami) a napr. v konaní o námietkach proti určaniu poradia vyhodnotených ponúk namietat' predchádzajúce štádiá (vylúčenie uchádzača, podmienky v súťažných podkladoch). Tento záver je celkom logický bez ohľadu na dohľad žalovaného 3/ nad verejným obstarávaním, keď i proti jednotlivým štádiám verejného obstarávania sú prípustné len taxatívne uvedené námietky s určeným obsahom (bod 8), s osobitnými prekluzívnymi lehotami. Podľa názoru odvolacieho súdu už len tá skutočnosť, že lehoty na podanie námietok sú prekluzívne, nasvedčuje záveru, že pre nepodanie námietky sa limituje i okruh otázok, ktoré môžu byť v nasledujúcich štádiách preskúmané. Preto ako argumentoval i žalovaný 3/, z rozhodnutí správnych súdov nevyplýva, že ako zákonné rozhodnutie o námietkach žalobcu proti vylúčeniu zo súťaže malo byť rozhodnutie s následkom navrátenia žalobcu do verejnej súťaže, zaťaženej diskriminačnými podmienkami. Zákonným rozhodnutím by v tomto štádiu obstarávania bolo zrušenie verejnej súťaže v rámci dohľadu žalovaného 3/, nie na základe námietok žalobcu (diskrimináciu nenamietal), k čomu napokon i došlo. Zrušenie verejnej súťaže však vylučuje uzavretie akejkoľvek verejnej zmluvy medzi obstarávateľom a uchádzačom, teda logicky vylučuje i možnosť zisku z neuzavretého obchodu a straty ušlého zisku, v konaní uplatneného. Zrušenými rozhodnutiami žalovaného 3/ nemohla žalobcovi vzniknúť žiadna ujma pre absenciu príčinnej súvislosti medzi nimi a tvrdenou škodou.

16. Okrem toho nemožno za efektívny postup (predchádzajúci príp. škodám) považovať konanie žalobcu, ktorý napriek podaniu správnej žaloby nepožiadaval i o odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného 3/, hoci ide o účinný prostriedok nápravy. Pre prípad odkladu vykonateľnosti by obstarávateľ vo verejnom obstarávaní nemohol pokračovať a uzatvoriť rámcovú zmluvu so zostávajúcim uchádzačom ešte pred rozhodnutím správneho súdu o nezákonnosti v poradí prvého rozhodnutia žalovaného 3/.

17. Pre zrušenie verejnej súťaže a neposudzovanie ponuky žalobcu v ďalšom štádiu verejného obstarávania neprichádza do úvahy náhrada škody vo forme ušlého zisku uchádzača ani podľa záverov Súdu prvej inštancie vo veci zn. T - 160/03, bod 112 - 114.

18. Žalobu za vecne neopodstatnenú považoval odvolací súd tiež z dôvodu solidárneho uplatnenia náhrady škody i podľa Občianskeho zákonníka (voči žalovaným 1/ a 2/) i podľa zák. č. 58/1969 Zb. voči žalovanému 3/. Podľa konštantnej judikatúry zodpovednosť štátu za škodu neprichádza do úvahy, ak žalobca disponuje pohľadávkou voči tretej osobe.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

20. V odvolacom konaní úspešným žalovaným náhradu trov nepriznal, keď jednak žalovaným 2/ a 3/ nevznikli žiadne trovy. Žalovanému 1/ náhradu trov nepriznal (§ 396 ods. 1, § 257 CSP) s ohľadom na okolnosti prípadu, keď z dokazovania nepochybne vyplynulo, že jeho predchodca vyhlásil verejnú súťaž s diskriminačnými podmienkami. S ohľadom na osobu žalovaného 1/ nepriznanie trov nepredstavuje významný zásah do jeho majetkovej situácie.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§428 CSP).